

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Pavlem Kumprechtem ve věci

žalobce: J. J.,
bytem S. 652, H. K.
zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem advokátní kanceláře
v Praze 4, Na Zlatnici 301/2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem v Hradci Králové, Pivovarské náměstí 1245

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2016. č. j. KUKHK-7682/DS/2016/Kj

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalovaným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 6. 1. 2016, č. j. P/1209/2015/OS1/Muz, a to jako odvolání

opožděné. Tímto prvoinstančním správním rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v platném znění, jehož se dopustil tím, že dne 28. 3. 2015, kolem 14:26 hodin, jako řidič řídil po pozemní komunikaci v obci Hradec Králové osobní automobil tovární značky ŠKODA Octavia, registrační značky x, přičemž mu byla naměřena Policií České republiky, v ulici Pražská třída, u domu čp. 691, ve směru jízdy k Pardubické ulici, rychlost jízdy 80 km/h, a to po odečtu možné tolerance měřicího zařízení, v místě, kde je pravidly silničního provozu povolena maximální nejvyšší rychlost v obci 50km/h. Za tento přestupek byla žalobci udělena pokuta ve výši 2.500,-Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 1 měsíce ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Žalobce podal proti tomuto prvoinstančnímu rozhodnutí odvolání, které žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 14. 3. 2016. č. j. KUKHK-7682/DS/2016/Kj, jako opožděné. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včas podanou žalobou, kterou odůvodnil následujícím způsobem.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce předně konstatoval, že prvoinstanční správní orgán vydal rozhodnutí ve věci dne 6. 1. 2016, a to mu bylo doručeno dne 29. 1. 2016. Odvolací lhůta tedy započala běžet dne 30. 1. 2016 a posledním dnem lhůty pro podání odvolání byl 15. únor 2016. V tom je mezi účastníky přezkumného řízení ostatně shoda. Spor mezi žalobcem a žalovaným se týká skutečnosti, který den bylo žalobcem podáno odvolání proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí. Dle žalovaného bylo podáno toto odvolání dne 17. 2. 2016, tedy po uplynutí lhůty pro podání odvolání. Žalobce však tvrdí, že své odvolání podal k poštovní přepravě dne 15. 2. 2016, tedy včas. Právě toho dne totiž podal zmocněnec žalobce poštovní zásilku s odvoláním, adresovanou správnímu orgánu prvního stupně, držiteli poštovní licence, konkrétně České poště, s. p., k přepravě. Poukazoval přitom na § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, podle něhož je-li provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, je „*lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence...*“. Žalobce na důkaz toho, že předal držiteli poštovní licence písemnost, obsahující odvolání, již dne 15. 2. 2016, přiložil k žalobě podací lístek, z něhož podle něho plyne, že odvolání bylo podáno již dne 15. 2. 2016 (viz jeho text „*Datum podání: 15. 2. 2016*“).
3. Vzhledem k tomu považuje žalobce napadené rozhodnutí za nezákonné, když podle něho nebyly splněny podmínky pro zamítnutí odvolání pro jeho opožděnost dle § 92 správního řádu. Odvolání bylo podle něho podáno včas, byť v poslední den lhůty, neboť bylo předáno k poštovní přepravě již dne 15. 2. 2016, nikoliv dne 17. 2. 2016, jak nesprávně vyhodnotil žalovaný. Vzhledem k tomu žalobce navrhoval žalované rozhodnutí zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 13. 6. 2016. Vzal za zjištěné, že žalobce podal odvolání k poštovní přepravě až dne 17. 2. 2016, tedy opožděně. A žalovaný pokračoval s tím, že:

„Ze spisového materiálu vyplývá, jak již bylo uvedeno, že rozhodnutí o přestupku by zasláno prostřednictvím datové schránky zmocněnci žalobce, doručeno dne 29. 01. 2016. Od následujícího dne začala plynout 15ti denní lhůta k podání odvolání, která končila dnem 15. 02. 2016 /poslední den k podání odvolání/ a dne 16. 2. 2016 rozhodnutí o přestupku nabylo právní moci. Odvolání bylo předáno k poštovní přepravě dne 17. 02. 2016 /doloženo razítkem na obálce/, tedy opožděně.

Při ověření zásilky na stránkách České pošty a. s. – žalovaný zjistil, že je uvedeno podání zásilky dne 16. 2. 2016. Dle informace České pošty je v den podání zásilky tato odeslána pouze tehdy, pokud tak učiní podatel v rozhodné době tj. do 16 hodin - jinak je zásilka dána do poštovního provozu až následující pracovní den. Dle názoru žalobce je to totožný postup, jako když je zásilka vhozena do poštovní schránky po jejím stanoveném výběru v daný den. Z obchodních podmínek pro poskytování služby DopisOnline - článek 2. popis služby - tato služba umožňuje zákazníkovi elektronicky objednat zpracování a podání níže uvedených poštovních zásilek. ČP zabezpečí zpracování zásilek a jejich podání do poštovní sítě. Zpracováním se rozumí její tisk a kompletace (balení a potisk obálky). Žalovaný je přesvědčen o tom, že podací lístek je pouze dokladem o tom, že uvedená zásilka byla poštou přijata ke zpracování a neprokazuje okamžik podání ve smyslu poštovní přepravy.

Závěrem žalovaný uvádí, že žalobce po celou dobu komunikoval cestou e-mailu nebo datové zprávy, až pro podání odvolání zvolil jinou formu, ačkoliv nic nebránilo tomu postupovat obvyklým způsobem jako v rámci celého řízení.“

Vzhledem k tomu žalovaný navrhoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Jednání krajského soudu

5. Žalobce nesouhlasil s rozhodnutím o věci samé bez jednání, neboť na podporu svého tvrzení navrhoval provedení důkazu podacím lístkem. Ten měl osvědčit včasnost podání jeho odvolání. Proto krajský soud nařídil k projednání žaloby jednání na den 3. 11. 2017. Zástupce žalobce se k jednání nedostavil, ačkoliv byl k němu řádně předvolán, ani svoji neúčast na tomto jednání předem neomluvil, jak učinil naopak žalovaný. Protože neúčast řádně předvolaných účastníků (jejich zástupců) nebránila projednání věci, bylo ve věci jednáno v nepřítomnosti účastníků řízení.
6. Krajským soudem přitom bylo konstatováno, že předmětem sporu nejsou skutková zjištění, nýbrž právní hodnocení důsledku užití služby Dopis Online, poskytované Českou poštou, a to ve vztahu k § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu. V konkrétní věci jde pak o to, zda bylo odvolání žalobce, podané s využitím uvedené služby, které je ve správním spisu prvoinstančního správního orgánu na č. l. 59, podáno včas či nikoliv. Žalovaný je totiž posoudil jako opožděné, a proti tomuto jeho závěru také žaloba směřuje. Obálka, ve které bylo odvolání doručeno prvoinstančnímu správnímu orgánu,

je opatřena razítkem České pošty s datem 17. 2. 2016 a podle záznamu jeho podatelny na samotném odvolání mu bylo doručeno dne 18. 2. 2016.

7. Při jednání dne 3. 11. 2017 byly provedeny důkazy listinami správního spisu vedených v něm pod čísly 2 – 63, bylo vyhověno návrhu žalobce na provedení důkazu čtením podacího lístku (viz č. 1. 8 soudního spisu) a dále byla k důkazu čtena informace České pošty o sledování zásilek (viz č. 1. 29 soudního spisu) ze dne 18. 2. 2016, k doporučené zásilce č. RR922094083CZ, přičemž toto číslo zásilky se shoduje s číslem uvedeným na obálce, v níž bylo odvolání doručeno prvoinstančnímu správnímu orgánu. Podle ní byla zásilka s odvoláním podána u Postservis České Budějovice dne 16. 2. 2016 a dodána poštou 503 70 Depo Hradec Králové 70 adresátovi dne 18. 2. 2016, přičemž tento den se shoduje i se dny přípravy zásilky k doručení i doručením zásilky.
8. Bylo konstatováno, že v přezkoumávané věci jde o to, zda právně relevantní účinky podání předmětné poštovní zásilky pro zachování lhůty pro podání odvolání nastávají již při vložení elektronického dokumentu do systému služby Dopis Online, nebo zda tyto nastanou až po zpracování elektronického dokumentu na listovní zásilku, která je následně předána k přepravě. Jelikož krajský soud při přípravě na jednání zjistil, že tato právní otázka je zároveň předmětem řízení před rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu, a to pod spisovou značkou 10 As 20/2017, považoval za dané situace za účelné, a to s využitím § 48 odst. 3 písm. d) s.ř.s., řízení přerušit a vyčkat výsledku rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu o této otázce.
9. Nejvyšší správní soud, jeho rozšířený senát, rozhodl v dané věci dne 19. 12. 2017 pod č. j. 10 As 20/2017-49, a protože tím odpadl důvod přerušení řízení, bylo usnesením nadepsaného krajského soudu ze dne 6. 3. 2018, č. j. 51A 9/2016-34, podle § 48 odst. 5 s.ř.s. vysloveno, že se v řízení pokračuje. Usnesení nabylo právní moci dne 7. 3. 2018 a poté nařídil krajský soud další jednání ve věci na den 29. 3. 2018. Zástupce žalobce se k jednání opět nedostavil, ačkoliv byl k němu řádně přizván, ani svoji neúčast neomluvil, žalovaný svoji neúčast na něm předem písemně omluvil. Nic proto nebránilo tomu, aby byla věc projednána v jejich nepřítomnosti.
10. Při jednání dne 29. 3. 2018 byl proveden důkaz Obchodními podmínkami pro poskytování služby Dopis Online (viz č. 1. 42 – 44 soudního spisu) a byl konstatován závěr usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2017, č. j. 10 As 20/2017-49, podle něhož *„Den elektronické objednávky služby Dopis Online přes webovou stránku <https://online.postservis.cz>, není okamžikem podání zásilky k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu.“*
11. Krajský soud poté přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

12. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, kdy bylo prvoinstanční správní rozhodnutí doručeno zmocněnci žalobce, tedy dne 29. 1. 2016. Lhůta k podání odvolání proto začala žalobci běžet dnem 30. 1. 2016 a skončila dne 15. 2. 2016. Jak bylo dokazováním

zjištěno, ve správním spisu se nachází pod č. l. 59 předmětné odvolání s obálkou, ve které bylo odvolání doručeno prvoinstančnímu správnímu orgánu, která je opatřena razítkem České pošty s datem 17. 2. 2016. Podle záznamu podatelny prvoinstančního správního orgánu – Magistrátu města Hradec Králové na samotném odvolání, bylo mu odvolání doručeno dne 18. 2. 2016. Dále bylo dokazováním zjištěno, že zásilka, kterou bylo odvolání zasláno prvoinstančnímu správnímu orgánu, byla doporučená zásilka č. RR922094083CZ, která byla podána u podací pošty v Českých Budějovicích dne 16. 2. 2016 a dodána poštou 503 70 Depo Hradec Králové 70 adresátovi dne 18. 2. 2016, přičemž tento den se shoduje i se dny přípravy zásilky k doručení i doručení zásilky. Podle podacího lístku této zásilky, předloženého žalobcem, byla však tato podána u podací pošty 370 20 České Budějovice 90 dne 15. 2. 2016. Žalovaný rozhodl, že odvolání bylo podáno opožděně, když posledním dnem lhůty pro jeho včasné podání byl den 15. 2. 2016, v němž ovšem žalobce odvolání nepodal, vzdor údajům na podacím lístku, který přiložil až k žalobě.

13. Dlužno poznamenat, že bez dalšího by žalobcem předložená kopie podacího lístku, podle kterého bylo odvolání podáno dne 15. 2. 2016, sváděla k závěru, že odvolání bylo podáno včas. Žalobce ovšem pozapomněl dodat a zdůraznit, že odvolání podal cestou služby Dopis Online, pro kterou platí podle výše zmíněných obchodních podmínek, že Česká pošta je povinna zpracovat ještě týž den a předat zásilku k další poštovní přepravě pouze potud, pokud je přijata do 16.00 h. (viz Příloha č. 4 Obchodních podmínek pro poskytování služby Dopis Online, část 5., odst. 5.2.). Jinak jde zásilka ke zpracování, tedy k vytištění, zaobálkování a předání do poštovní přepravy až následující pracovní den. V tom případě ale není samotný podací lístek relevantním dokladem, z něhož by bylo možno dovozovat okamžik podání zásilky k přepravě, v přezkoumávané věci okamžik podání odvolání. Touto skutečně novou právní situací, spojenou se vznikem uvedené služby, jejím právním posouzením, se zabýval již rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 19. 12. 2017, č. j. 10 As 20/2017-49, přičemž k ní uvedl mimo jiné následující:

„III. 2. Právní názor rozšířeného senátu

14. *Dle § 1 zákona o poštovních službách je poštovní službou činnost prováděná na základě poštovní smlouvy, za podmínek stanovených tímto zákonem, jejímž účelem je dodání poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky.*
15. *Návrhem na uzavření poštovní smlouvy je předání poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky provozovateli, který je povinen takový návrh přijmout faktickým převzetím poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky k poskytnutí poštovní služby. Poštovní službou je tedy pouze činnost prováděná podle poštovní smlouvy v návaznosti na § 5 odst. 1 větu první zákona o poštovních službách, kde jsou uvedeny náležitosti poštovní smlouvy.*
16. *Jak navrhovatel, tak provozovatel poštovních služeb jsou povinni postupovat při uzavírání poštovní smlouvy podle poštovních podmínek, které musí mít písemnou formu a náležitosti stanovené v § 6 zákona o poštovních službách.*
17. *Poštovní službou tedy není jakákoliv služba poskytovaná na základě smlouvy uzavřené mezi poštou a zákazníkem, ale pouze poštovní služba nabízená provozovatelem ve smyslu zákona o poštovních službách.*
18. *Služba DopisOnline umožňuje zákazníkovi elektronicky objednat zpracování a podání poštovních zásilek uvedených v poštovních podmínkách. Jedná se o kombinaci několika*

dílčích služeb, v rámci kterých Česká pošta zabezpečí zpracování zásilek a dále jejich podání do poštovní sítě. Zpracováním zásilky se rozumí její tisk a kompletace (balení a potisk obálky). Elektronickou objednávkou se rozumí objednávka služeb České pošty prostřednictvím elektronického formuláře na webu (čl. 3 Obchodních podmínek služby DopisOnline).

19. S oběma senáty lze souhlasit v tom, že vztah mezi Českou poštou a zákazníkem při poskytování posuzované služby je smíšené povahy s tím, že jednotlivým fázím (dílčím službám) smluvního vztahu odpovídá i odlišná právní regulace. Podle povahy jednotlivých fází poskytovaných služeb se služby řídí občanským zákoníkem (případně zákonem č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, je-li zákazník spotřebitelem dle § 419 občanského zákoníku), obchodními podmínkami této služby a zákonem o poštovních službách a poštovními podmínkami.
20. Prvotní smlouva je mezi zákazníkem a Českou poštou uzavřena okamžikem, kdy pošta akceptuje objednatelem řádně vyplněnou a potvrzenou elektronickou objednávku, odeslanou přes adresu <https://online.postservis.cz>. Do okamžiku poštovního podání se smluvní vztah řídí občanským zákoníkem. Poštovní smlouva podle zákona o poštovních službách je mezi Českou poštou a zákazníkem uzavřena teprve podáním zásilky do poštovní přepravy. Tato druhá smlouva se řídí zákonem o poštovních službách a poštovními podmínkami platnými v den podání.
21. Podle § 2 písm. a) zákona o poštovních službách se poštovní zásilkou rozumí adresná zásilka v konečné podobě, ve které má být provozovatelem dodána. Podle § 2 písm. m) téhož zákona se poštovním podáním rozumí převzetí poštovní zásilky nebo poukazované peněžní částky provozovatelem k poskytnutí poštovní služby.
22. Se závěrem druhého senátu, dle kterého zpracovávání elektronických souborů do podoby listinných zásilek (tedy tisk, vložení do obálky a opatření adresou) Českou poštou v rámci služby DopisOnline není poštovní službou ve smyslu zákona o poštovních službách, resp. ve smyslu poštovních podmínek, lze zcela souhlasit.
23. Nelze však již souhlasit se závěrem, že okamžik, ke kterému je zásilka podána k poštovní přepravě z hlediska kogentního § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, může být určen soukromoprávním ujednáním, tj. Obchodními podmínkami DopisOnline či subjektivním pocitem zákazníka, jak se mu tato služba jeví navenek.
24. Nejvyšší správní soud ve své judikatuře vždy důsledně rozlišoval soukromoprávní ujednání mezi zákazníkem a Českou poštou, a naproti tomu veřejnoprávní povinnosti České pošty vyplývající ze zákona o poštovních službách a procesních předpisů typu správního řádu (srov. např. rozsudek ze dne 7. 4. 2015, č. j. 3 As 178/2014 - 31, ve vztahu ke službě odnos zásilek, resp. rozsudek ze dne 30. 6. 2010, č. j. 1 As 10/2010 - 47, ve vztahu ke službě dosílka). Ani v jednom z uváděných rozsudků nepřevážila (možná) opačná očekávání zákazníků České pošty.
25. Úvaha, dle které vnímá zákazník uvedenou službu ve svém komplexu jako jeden „balíček“, je zcela nepodložená a z hlediska posouzení dodržení zákonem stanovených lhůt irrelevantní. Česká pošta se převzetím elektronické objednávky zavazuje jednak zpracovat objednávku do podoby listinné zásilky, což ještě není poštovní službou, a jednak následně zajistit její doručení, tj. podat zásilku k poštovní přepravě. Veřejnoprávní regulací silně ovlivněný vztah upravený zákonem o poštovních službách a poštovními podmínkami vznikne až ve chvíli předání vytvořené listinné zásilky k poštovní přepravě, kdy je uzavřena poštovní smlouva.

Teprve uzavřením poštovní smlouvy je zásilka podána k poštovní přepravě a pouze tento okamžik je rozhodný pro posouzení včasnosti podání z hlediska dodržení veřejným právem stanovených lhůt.

26. *Bez významu není ani předkládajícím senátem zdůrazněná okolnost, že odeslání elektronické objednávky časově předchází okamžiku vytvoření poštovní zásilky, o jejíž doručení, resp. předání k poštovní přepravě jde. Aby mohla být vůbec nějaká zásilka předána k poštovní přepravě, musí být nejprve vytvořena.*
27. *Rozšířený senát opakuje, že poštovní zásilkou se dle § 2 písm. a) zákona o poštovních službách rozumí adresná zásilka v konečné podobě, ve které má být provozovatelem dodána. Toto ustanovení je naprosto jednoznačné. K argumentaci žalobkyně shrnuté v bodu [22] lze uvést, že nelze vycházet z odlišného ujednání v soukromoprávním vztahu mezi odesílatelem a Českou poštou. Zákonodárce v zákoně o poštovních službách samozřejmě mohl upravit fikci podání neexistující zásilky. Důležité však je, že tak neučinil. Právní fikce je právně technický postup, pomocí něhož se považuje za existující situace, jež je zjevně v rozporu s realitou, a která dovoluje, aby z ní byly vyvozeny odlišné právní důsledky, než ty, které by plynuly z pouhého konstatování faktu. Právní fikci však ve vztazích veřejnoprávních nebo veřejnoprávní metodou regulací ovlivněných nelze konstruovat soudně, nelze ji ani vytvářet ujednáním mezi stranami, rozporným s kogentní veřejnoprávní normou.*
28. *Dovozovat fikci bez jakéhokoliv zákonného ukotvení pouze z obchodních podmínek soukromoprávní povahy či ze subjektivního pocitu zákazníka, jak se mu ta či ona služba jeví, proto není možné.*
29. *Podací lístek není veřejnou listinou, které svědčí presumpce správnosti. Charakter veřejné listiny vymezuje správní řád v § 53 odst. 3 jako listiny vydané soudy České republiky nebo jinými státními orgány nebo orgány územních samosprávních celků v mezích jejich pravomoci, jakož i listiny, které jsou zvláštními zákony prohlášeny za veřejné. Pro podací lístek (stejně jako pro každou jinou listinu soukromou) platí, že určitou důkazní sílu má, ovšem stačí formální popření jeho správnosti, aby nastoupila důkazní povinnost a důkazní břemeno toho, kdo tvrdil skutečnosti, jež měly být podacím lístkem doloženy.*
30. *Není žádný rozumný důvod se domnívat, že v případě služby DopisOnline, která je službou ryze soukromé povahy, má být za okamžik podání zásilky k poštovní přepravě považován z hlediska veřejného práva již den objednání této služby, bez ohledu na to, kdy pošta skutečnou zásilku zpracuje a předá ve smyslu zákona o poštovních službách k poštovní přepravě.*
31. *Judikatura Ústavního soudu [nález ze dne 1. 11. 2006, sp. zn. IV. ÚS 110/06 (N 202/43 SbNU 261)], na kterou se odvolává druhý senát (bod 22 rozsudku druhého senátu), na nynější kauzu nedopadá, protože se vztahuje k podávání klasických listovních zásilek.*

IV. Závěr

32. *Den elektronické objednávky služby Dopis Online přes webovou stránku <https://online.postservis.cz>, není okamžikem podání zásilky k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu.*
33. *S tímto právním názorem rozšířený senát v souladu s § 71 odst. 1 Jednacího řádu Nejvyššího správního soudu vrací věc desátému senátu k projednání a rozhodnutí.“*

34. Z uvedeného tak jednoznačně plyne, že vzal-li žalovaný při posuzování včasnosti podání odvolání za rozhodující údaje zřejmé z tištěného odvolání, respektive z obálky k němu připojené a záznamu podatelny prvoinstančního správního orgánu na něm (viz č. l. 59 správního spisu), tak že to byly relevantní podklady pro závěr, že žalobcovo odvolání bylo podáno opožděně. Jiné podklady ostatně žalovaný pro posouzení dané otázky ani neměl a ani je nepotřeboval. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalobcem předložený podací lístek nemohl prokázat důvodnost žalobcova tvrzení a že se o to nepokusil ani jeho zástupce, když se ani jednoho z nařízených jednání krajského soudu nezúčastnil. Podací lístek je totiž vygenerován v okamžiku, kdy je objednávka služby Dopis Online zadána do systému, a to bez ohledu na okamžik jejího skutečného zpracování. Vzhledem k tomu krajskému soudu nezbylo, než žalobu ve výroku I. podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítnout.

VI. Výrok o nákladech řízení

35. Ve věci byl úspěšný žalovaný, a proto by měl nárok na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 s. ř. s. proti žalobci, který úspěch ve věci neměl. Krajský soud však nezjistil, že by žalovanému nějaké náklady řízení před krajským soudem vznikly. Proto bylo rozhodnuto o nákladech řízení, jak uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 29. březen 2018

JUDr. Pavel Kumprecht v. r.

samosoudce